

[Astrid Skjoldbo.]

rådet må kunne rejse spørgsmål om adoptionens ophævelse. Mon ikke de fleste jævne mennesker vil føle sig usikre overfor en lovbestemmelse, der kan have sådanne konsekvenser?

Løvrigt er mine betænkeligheder ikke udelukkende rettet mod de legemlige mangler, selvom jeg må indrømme, at jeg ville have stemt for lovforslaget, hvis de legemlige mangler ikke var medtaget. Også ordene „betydelig sjælelig mangel“ synes mig at være en altfor elastisk formulering. I en tid, da stadig flere sygdomme af næsten alle mulige arter efterhånden anses for at være psykisk betingede, kan det være en alvorlig sag med en sådan formulering. Børnelægen professor Plum fremhævede således for et års tid siden på et møde, at det efter en undersøgelse blandt børnene på hans afdeling viste sig, at i hvert fald 40 pct. af samtlige sygdomme blandt børnene var psykisk betingede. Men alligevel ville jeg altså være gået ind for lovforslaget, hvis det alene havde medtaget de sjælelige mangler.

Naturligvis erkender jeg, at der kan være tilfælde, hvor et adoptivbarn ikke falder til i hjemmet, og at sådanne tilfælde snarest vil indtræffe, hvis barnet er alvorligt sygt og derfor ikke kan honorere de forhåbninger, adoptivforældrene har haft, da de adopterede barnet, og jeg vil også blankt erkende, at det ikke tjener barnets tarv at blive i et hjem, hvor det er uønsket. Men sådanne tilfælde findes jo desværre også blandt naturlige forældre, og derfor findes der jo også i forsorgslovens § 130 og § 131 en ret for forældre — og også for adoptivforældre naturligvis — til at henvende sig til det offentlige, til børneværnet for at få et sådant barn anbragt på et børnehjem. Derfor synes det mig upåkrævet at indføre denne lovændring af hensyn til barnet.

Hvis et sådant barn bringes af det offentlige, må forældrene — og også adoptivforældrene — betale et efter deres økonomiske evne afpasset bidrag. Og det synes jeg er i sin orden. Men hensigten med lovforslaget kan dog ikke i hovedsagen være den, at man ønsker adoptivforældrene fritaget for en sådan bidragspligt.

Løvrigt er det min bestemte opfattelse, at i langt de fleste tilfælde, måske i alle

de tilfælde, hvor adoptivforældre ønsker at komme af med barnet, ved at henvende sig til det offentlige, til børneværnet — sådan har det i hvert fald været i København —, har det drejet sig om større børn, skolebørn og unge i pubertetsalderen, altså børn, der kun i meget få eller måske slet ingen tilfælde ville falde ind under lovens bestemmelser; næsten aldrig har det drejet sig om børn under 5—6 år.

Altså vil lovforslagets bestemmelser kun i meget få tilfælde kunne imødekomme et ønske om at komme af med et adoptivbarn, og jeg kan også sige, at de erfaringer, vi har i Københavns børneværn, siger, at kun i meget få tilfælde, måske kun i eet eller to tilfælde, har adoptanten, selvom han har ønsket barnet anbragt udenfor hjemmet, ønsket adoptionsforholdet ophævet. Det går heldigvis næsten altid sådan, at adoptivforældrene, når der er gået nogen tid, alligevel ønsker barnet tilbage til hjemmet, og den mulighed synes jeg dog ikke bør udelukkes. Også på et andet område finder jeg lovforslaget uheldigt. Hvis adoptionsforholdet ophæves, så er forsørgerpligten gået tilbage til de naturlige forældre eller til moderen. Måske vil det gå godt, det er muligt i nogle tilfælde, men der er ikke tvivl om, at det vil kunne medføre de alvorligste vanskeligheder i en række tilfælde. Hvis en mor f. eks. i ung alder har fået et barn, som hun helt har afskrevet, og som hun har troet anbragt og vel forsørgt — sådan en ung mor er måske senere blevet gift og har fået stabiliseret sine forhold, og måske har hun fået andre børn —, vil det ofte være sådan, at hendes pårørende intet aner om det barn, som er bortadopteret. I et sådant tilfælde vil der komme vanskeligheder; det synes jeg må være klart for enhver. Jeg har altså så store betænkeligheder, at jeg ikke kan stemme for det foreliggende lovforslag.

Lisbet Hindsgaul: På mindretallets vegne skal jeg tillade mig at knytte et par bemærkninger til det underændringsforslag, der er stillet af det radikale venstre, det ærede medlem fru Esther Malling Pederesen, der er forhindret i at være tilstede i dag, og det konservative folkeparti. Vi beklager ikke at kunne tiltræde den højt ærede justitsministers ændringsforslag, som